

Columna lui Decebal

Nicu Hăloiu

Columna lui Decebal

...

S-ar spune printre istorici,
Că-n războiul lui cu dacii,
Imperatorul Traian,
Complet falit, fără un ban,
A venit să cucerească
poporul dac, încă tribal,
Conduc de unul Decebal!

Și a pornit cu oaste mare,
În sunet amplu de cimpoaie,
Pe vreme bună sau pe ploaie,
Per pedes unii sau călare,
Prin zone unde caii pasc,
Cu Traian cel mare-n frunte,
Să treacă Dunărea spre munte,
Pe-un pod făcut atunci, pe loc,
De inginerul genial,
Apolodor din Damasc
Să-l bată pe Decebal!

Decebal auzind asta,
Nemaiaivând de fapt ce face
Că Traian nu dorea pace,
A exclamat cu forță "basta"!
A chemat și-a pus să jure,
Pe toți lupii din pădure,
Că vor hăitui cu botul
Oastea lui Traian, cu totul!

Nu mai spun ce tragedie,
Ce coșmar, ce nebunie,
A-ndurat Traian atunci,
Hăituit de lupi prin lunci
Și foarte impulsiv din fire,
I-a dat lui Decebal de știre:
Băi țărane, ești tembel?
Habar nu ai cât ai greșit,
Intenționat, cumplit,
Tu refuzi cu nesimțire,
Pax Romana ce-ți ofer?!

Lasă că te-nvăț eu minte,
Îți pun un neamț președinte
Și voi vorbi cu Schweinhofer,
Cu mine să se alieze,
Cu mine să înainteze,
Să-ți ia copacii din păduri,
Să vezi tu câte-o să înduri,
Când o să vină-austriacul
Vei vedea pe însuși dracul,
Din daci voi face neam de sclavi,
Lași, la suflete jilavi,
Care multe-o să îndure,
Fără lupi, fără pădure!

Nu Pax Romana vă ofer,
Ci drujba lui Schweinhofer
Și așa precum ți-am zis,
Când voi face-aici popas,
Ți-l las gaj pe Johannis,
Să te mulgă, pas cu pas!

Mai spune ceva, de poți
Din Sarmisegetuza ta,
Că tot aici, îți voi lăsa
Un Parlament de idiști
Și să nu zici că-s țăran,
Îți voi lăsa ca amintire
Vă fie vouă pomenire
La Râm, Columna lui Traian!

Cere-i lui Schweinhofer ca semn
Al mărinimiei mele,
Niște crengi și-apoi cu ele
Fă-ți Columna ta, din lemn!